

היה תמיד ויזכה לעולם הבא. ומתפלל על אותו שלא התעסק לשמה, שיבא להתעסק בה לשמה ויזכה לחיי עולם.

יום אחד ראה תלמיד אחד שהיה עוסק בתורה ופניו מוריקים. אמר, ודאי מהרהר בעברה הוא זה. אחז אותו לפניו, והמשיך עליו דברי תורה עד שהתישבה רוחו בתוכו. מאותו היום והלאה שם על רוחו שלא ירדף אחר אותם ההרהורים הרעים וישתדל בתורה לשמה.

אמר רבי יוסי, כשאדם רואה שבאים אליו הרהורים רעים, יתעסק בתורה, ואז יעברו ממנו. אמר רבי אלעזר, כשאותו הצד הרע בא לפתות את האדם, ימשיך אותו לתורה, ויפרד ממנו.

בא ראה, שהנה שנינו, שכאשר הצד הרע הזה עומד לפני הקדוש ברוך הוא להשטין על העולם משום מעשים רעים, הקדוש ברוך הוא חס על העולם, ונותן עצה לבני אדם להנצל ממנו, ולא יוכל לשלט עליהם ולא על מעשיהם. ומה היא העצה? להשתדל בתורה, ונצולים ממנו. מנין לנו? שכתוב (שם) כי גר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. מה כתיב אחריו? לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה.

זהו צד הטמאה. הצד האחר - שעומד תמיד לפני הקדוש ברוך הוא להשטין על חטאי בני האדם, ועומד תמיד להשטין למטה לבני אדם. עומד תמיד למעלה כדי להזכיר חטאי בני האדם ולהשטין להם על מעשיהם, ומשום שנתנו ברוחנותו, כמו שעשה לו לאיוב.

קיימא תדיר לעילא, בגין לאדפרא חוביהון דבני נשא. וקיימא תדיר לתתא לבני נשא, ובגין דאתיהבו ברשותיה, כמה דעבד ליה לאיוב.

על ההוא דלא אתעסק בה לשמה, הייתי לאתעסקא בה לשמה, ויזכי לחיי עלמא.

יומא חד, חמא חד תלמיד דהוה לעי באורייתא, ואנפוי מוריקן. אמר, ודאי מהרהר בחטאה איהו דנא. אחיד ליה לקמיה, ואמשיך עליה במלין דאורייתא, עד דאתיישב רוחיה בגויה. מן ההוא יומא ולהלאה, שוי על רוחיה, דלא ירדף בתר אינון הרהורין בישין, וישתדל באורייתא לשמה.

אמר רבי יוסי, כד חמי בר גש דהרהורין בישין אתיין לגביה, יתעסק באורייתא, וכדין יתעברון מגיה. אמר רבי אלעזר, כד ההוא סטרא בישא אתי למפתי ליה לבר גש, יהא משיך ליה לגבי אורייתא, ויתפרש מגיה.

תא חזי, דהא תנינן, דכד האי סטרא בישא קיימא קמיה דקדשא בריה דהוא לאסטאה על עלמא בגין עובדין בישין. קדשא בריה דהוא חס על עלמא, ויהיב עיטא לבני נשא, לאשתזבא מגיה. ולא יכיל לשלטאה עליהון ולא על עובדיהון, ומאי איהו עיטא, לאשתדלא באורייתא, ואשתזבו מגיה. מנלן, דכתיב, (משלי ו) כי גר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. מה כתיב בתריה לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה.

ודא הוא סטרא מסאבא, סטרא אחרא. דאיהי קיימא תדיר קמיה דקדשא בריה דהוא, לאסטאה על חוביהון דבני נשא. וקיימא תדיר לאסטאה לתתא לבני נשא. לאדפרא חוביהון דבני נשא, ולאסטאה לון על עובדיהון. ובגין דאתיהבו ברשותיה, כמה דעבד ליה לאיוב.